

27. IGRIC 2016

Udeľovanie Igricov v roku 2016 finančne podporil AVF

Organizátori podujatia:

Slovenský filmový zväz
Únia slovenských televíznych tvorcov
Literárny fond
Klub filmových novinárov
Divadlo Malá scéna STU
ilovefilm s.r.o

27. IGRIC 2016

Roky ubiehajú a na Slovensku sa už od roku 1967 udeľuje táto cena, ktorá od svojho vzniku hodnotí dosiahnuté výsledky, stanovuje kritériá hodnôt a mala by aj vytyčovať budúce smerovanie filmovej a televíznej tvorby. Pri jej zrode stála veľká osobnosť slovenskej kinematografie, kultúry, umenia i etnografie, pán profesor Martin Slivka. Cena, ktorá pre mňa vždy predstavovala tradíciu, kultúrnu kontinuitu a akúsi, slovami ťažko pomenovateľnú čistotu, profesionalitu a etiku filmárskeho umenia, akú reprezentoval svojou tvorbou i osobným postojom profesor Martin Slivka.

Porota 27. ročníka najstaršej filmovej ceny na Slovensku hodnotila 67 filmov a audiovizuálnych diel vyrobených v roku 2015. V tvorbe je stále limitujúca otázka ekonomická a nebyť Audiovizuálneho fondu, ako najdôležitejšej inštitúcie podporujúcej umeleckú tvorbu v oblasti audiovizie, vyzerala by tvorba úplne inak.

Hodnotenie každého z ocenených titulov i každého oceneného tvorcu je obsiahnuté vo výroku poroty, preto by som sa rád vyjadril iba k dvom cenám.

Cena – Igric za celoživotné dielo je výrazom nášho obdivu a úcty k práci, ktorú filmový divák iba zriedkavo oceňuje, k tvorbe filmového architekta. Roman Rjachovský, absolvent Fakulty architektúry a pozemného staviteľstva SVŠT v Bratislave, je viac ako filmový architekt, či televízny scénograf, je veľkou osobnosťou slovenskej kultúry, je nedoceneniteľným partnerom režisérov, kameramanov i hercov. Je nekompromisne náročný ku svojej práci, je dôsledný od prvých návrhov až po posledný detail realizácie. Jeho mimoriadne bohatá filmografia / viac ako 120 filmov, televíznych filmov, inscenácií a mnoho ďalších prác / nie je svedectvom iba o pracovitosti, ale je potvrdením jeho vysokej profesionality a vzťahu k práci, ktorý je príkladom služby umeniu.

Po dokumentárnych úspešných začiatkoch sa Marko Škop rozhodol pre hraný film. A rozhodol sa ísť dôsledne svojou vlastnou cestou. Riadiť sa svojou vlastnou poetikou, svojím poznaním, citom a možno aj životnou skúsenosťou, byť dôsledne pravdivý a dokumentárne presný, vecný a nebáť sa ani moralizovať /v dobe, ktorá slovo morálka pomaly vyraduje z denného života/. A ak k tomu pripočítame invenčnú a harmonickú spoluprácu s kameramanom, prácu s hlavnou postavou i ostatnými hercami, musím konštatovať, že sa porota jednoznačne zhodla na všetkých oceneniach filmu.

Ak sa objaví otázka, prečo nebola udelená niektorá cena, napríklad žiadna za televíznu dramatickú tvorbu, tak potom je jednoduché oblúkom sa vrátiť k dôvodom prečo Igric vznikol – porota nielen hodnotí ale aj stanovuje kritériá hodnôt a mala by aj vytyčovať budúce smerovanie filmovej a televíznej tvorby. Ak sa medzi prihlásenými nenájde dielo, ktoré by spĺňalo náročné kritériá, potom jednoducho porota nemôže devalvovať hodnotu Igrica tým, že by Igrica, alebo prémiu udelila „za každú cenu“.

Ďalšie ocenenie – mimoriadne zvláštne uznanie – sa porota už po druhý raz rozhodla, na návrh tvorcov, udeliť aj producentovi.

Porota 27. ročníka ceny IGRIC mala ťažkú a vyčerpávajúcu prácu. Nakoniec však môžeme zodpovedne povedať, že sme ocenili to najhodnotnejšie, čo v oblasti audiovizie v roku 2015 vzniklo.

Peter Hledík, predseda poroty

**VÝROČNÉ NÁRODNÉ CENY SLOVENSKEHO FILMOVÉHO ZVÄZU,
ÚNIE SLOVENSÝCH TELEVÍZNYCH TVORCOV A LITERÁRNEHO FONDU
ZA AUDIOVIZUÁLNU TVORBU ROKU 2015**

IGRIC A TVORIVÉ PRÉMIE

IGRIC ZA CELOŽIVOTNÝ PRÍNOS SLOVENSKEJ KINEMATOGRAFII

Roman Rjachovský – architekt

Za dlhoročné, umelecky objavné kultivovanie najmä televíznej scénografie, ktorej špecifiká dokázal pozdvihnúť na najvyššiu úroveň. Vo svojich návrhoch systematicky vytváral vierohodné, zároveň však fotogenické prostredie. Jeho práce postupne ovplyvnili aj slovenskú filmovú scénografiu a zaznamenaniahodné sú aj jeho počiny divadelné. Scénografické návrhy Romana Rjachovského sú výnimočným svedectvom niekoľkých desaťročí slovenskej scénografie.

IGRIC ZA HRANÚ TVORBU PRE KINÁ

Marko Škop za réžiu filmu *Eva Nová*

Za precíznu a premyslenú koncepciu filmu, dôsledne a čisto vedený civilný príbeh s hlbokým nábojom pravdy o živote hlavnej postavy a jej partnerov, ale i za nenásilné odkrývanie a citlivú reflexiu doby, v ktorej sa príbeh odohráva. Za vizuálne i obsahovo presvedčivé svedectvo času a vzťahov, v ktorých sme žili.

TVORIVÉ PRÉMIE ZA HRANÚ TVORBU PRE KINÁ

Peter Bebjak za réžiu filmu *Čistič*

Za výnimočne koncentrované prepojenie filmového minimalizmu s prvkami populárnych žánrov v temnom obraze súčasnosti.

Martin Kollár za kameru filmu *Koza*

Za vizuálne výtvarnú kameru a opticky premyslenú koncepciu, ktorá maximálne podporuje celkový dojem z filmu v jeho obrazovej autentickosti.

IGRIC ZA TELEVÍZNU DRAMATICKÚ TVORBU

Porota sa rozhodla cenu neudelieť.

TVORIVÁ PRÉMIA ZA TELEVÍZNU DRAMATICKÚ TVORBU:

Porota sa rozhodla prémie neudelieť.

IGRIC ZA FILMOVÚ A TELEVÍZNU DOKUMENTÁRNU TVORBU

Róbert Kirchhoff za réžiu filmu *Para nad riekou*

Za originálne prepojenie inscenovanosti a observácie, vtípu a trpkosti i témy starnutia, filmom o nesmrteľnosti hudby.

TVORIVÁ PRÉMIA ZA FILMOVÚ A TELEVÍZNU DOKUMENTÁRNU TVORBU

Marek Šulík za réžiu filmu *Martin Burlas* z cyklu *Hudobníci*

Za presnosť irónie a schopnosť obrazom, strihom i autoironickým komentárom vystihnúť charakter a dobový kontext hudobníkovho diela.

Lenka Moravčíková-Chovanec za réžiu filmu *Ľudmila Pajdušáková* z cyklu *Prvá*

Za výnimočne komplexný obraz osobnosti na križovatkách dejín, úspechu a lásky k moci.

IGRIC ZA ANIMOVANÚ TVORBU

Porota sa rozhodla cenu neudelit'

TVORIVÁ PRÉMIA ZA ANIMOVANÚ TVORBU

Zuzana Žiaková za animáciu filmu Braček Jelenček

Za inovatívne a pôsobivo zadaptovanú rozprávku, ktorou sa animátorka Zuzana Žiaková vracia ku koreňom česko-slovenského bábkového filmu.

Dávid Štumpf za animáciu filmu Kovbojsko

Za dokonalú animáciu a použitie klasickej grotesky, pomocou ktorej autor paroduje westernový žáner, pričom svoje rozprávanie, v niekoľkých dopĺňujúcich sa priestorových plánoch, ozvláštňuje originálnym minimalistickým výtvarným štýlom.

IGRIC ZA ŽENSKÝ HERECKÝ VÝKON VO FILMOVOM ALEBO TELEVÍZNOM DIELE

Emília Vášáryová za rolu Evy vo filme Eva Nová

Za mimoriadne presné, vyvážené a presvedčivé zobrazenie profesionálneho i osobného života ženy, v ktorom obdobie úspechov a pádov poznamenal alkohol, rozpad rodiny i najbližších vzťahov. Za nepatetické stvárnenie boja o syna a vlastnú dôstojnosť. Za odvahu odkryť v človeku jeho skutočné pocity a obnažiť aj hlboko ukrytú slabosť, bolesť, sklamanie, pochybnosti a túžbu po láske aspoň jedného blízkeho človeka.

TVORIVÉ PRÉMIE ZA HERECKÝ VÝKON VO FILMOVOM ALEBO TELEVÍZNOM DIELE

Rebeka Poláková za rolu Kristíny vo filme Čistič

Za plastické a emotívne vystihnutie rôznorodých situácií svojej postavy.

Anikó Vargová za rolu Heleny vo filme Eva Nová

Za presnú a výstižnú charakterizáciu svojej postavy.

IGRIC ZA MUŽSKÝ HERECKÝ VÝKON VO FILMOVOM ALEBO TELEVÍZNOM DIELE

Noël Czuczor za rolu Tomáša vo filme Čistič

Za sústredený herecký výkon s prívlastkom magického tajomstva, ktorým ozvláštnil svoju postavu.

TVORIVÉ PRÉMIE ZA HERECKÝ VÝKON VO FILMOVOM ALEBO TELEVÍZNOM DIELE:

Milan Ondřík za rolu Doda vo filme Eva Nová

Za mimoriadne presvedčivo, do hĺbky, presne a autenticky zahraný život svojej postavy.

Porota sa rozhodla druhú prémii neudelit'.

TVORIVÉ PRÉMIE

TVORIVÁ PRÉMIA ZA OSTATNÚ FILMOVÚ A TELEVÍZNU TVORBU

Martin Hnát za réžiu filmu Balada o Tereze a Šimonovi

Za štýlovo čisté, vizuálne pôsobivé rozprávanie o tragicky nenaplnenej láske v presvedčivo zachytenej dobovej atmosfére povojnového vidieka.

Michal Blaško za réžiu filmu Strach

Za psychologicky sugestívnu komornú štúdiu traumujúceho strachu dospievajúceho hrdinu – svedka i obete rôznych prejavov agresie.

TVORIVÁ PRÉMIA ZA AUDIOVIZUÁLNU TEÓRIU A KRITIKU

Eduard Grečner za publikáciu Film ako voľný verš

Za premýšľavý, zasvätený a čitateľsky pútavý pohľad na poetiku veľkých režisérskych osobností svetovej a slovenskej kinematografie.

Martin Palúch za publikáciu Autorský dokumentárny film na Slovensku po roku 1989
Za odborne fundovanú, prelomovú monografiu, vychádzajúcu z dlhodobého teoretického aj historického výskumu, ktorá mapuje vývojové trendy slovenského autorského dokumentárneho filmu za posledné štvrtstoročie.

CENA JÁNA FAJNORA

Cena je určená mladým tvorcom do 35 rokov

HRANÁ FILMOVÁ A TELEVÍZNA TVORBA

Michal Baláž za réžiu filmu True Štúr

Za originálny posun tradičných vyjadrovacích prostriedkov pri stvárnení historickej témy so zámerom osloviť aj mladšiu generáciu inovatívnou interpretáciou kľúčovej osobnosti našich národných dejín.

DOKUMENTÁRNA FILMOVÁ A TELEVÍZNA TVORBA

Lucia Halmová za réžiu filmu Under my Spell

Za funkčné prepojenie filmového obrazu, hudby a netriviálnej výpovede o deficite umenia a spirituality v súčasnom svete.

ANIMOVNÁ TVORBA

Marta Prokopová za animáciu filmu Mila Fog

Za veľmi detailné výtvarno, pripomínajúce šperk, pomocou ktorého vytvorila režisérka vizuálnu poéziu nabitú emóciou.

Marek Jasaň za réžiu filmu Mňau

Za zvládnutie náročnej techniky totálnej priestorovej kresby, ktorou autor potvrdil suverénnosť výborného animátora.

ZVLÁŠTNE UZNANIE PRODUCENTOVI HITCHHIKER Cinema

Porota:

predseda: Peter Hledík

členovia:

Dagmar Ditrichová, Jana Dudková, Eva Gubčová, František Kovár, Laco Kraus, Patrik Pašš ml.

Bratislava 6.7. 2016

Vyhlasenie výsledkov súťaže - Bratislava 22.09.2016 - Divadlo Malá scéna STU

TROCHA Z HISTÓRIE UDEĽOVANIA NAJSTARŠEJ CENY NA SLOVENSKU ZA AUDIOVIZUÁLNU TVORBU

Najskôr malá spomienka - 4. apríla 2016 nás opustil filmový historik Štefan Vraštiak, ktorého meno sa od roku 2004 spája aj s udeľovaním Igrica. Venoval filmu, aj tejto cene, všetku svoju energiu a lásku. Česť jeho pamiatke.

Po prvýkrát boli Ceny Igric vyhlásené 18. decembra 1967, tie ďalšie v rokoch 1968 a 1969. Udeľoval ich Filmový a televízny zväz – FITEZ, združujúci filmových a televíznych tvorcov. Prišiel však rok 1968 a okupácia Československa. Pre politické postoje FITEZu k augustu 1968 a tiež pre nekompromisné stanoviská pri oceňovaní slovenských filmárov, bolo toto profesijné združenie v roku 1970 Federálnym ministerstvom vnútra zakázané a udeľovanie Igricov zrušené. Obnovené bolo až v roku 1993.

Napriek mnohým animozitám aj po zamatovej revolúcii veríme, že Igrice budú žiť. Posledný vývoj v ich organizovaní aj financovaní tomu nasvedčuje. Pripomeňme si, že v rokoch 1967 - 2016 získalo 122 sošiek Igric 99 najvýznamnejších slovenských filmárov a audiovizuálnych tvorcov za 101 filmov a televíznych diel. Doteraz najviac, štyri ceny Igric, získal Martin Šulík. Po tri Martin Slivka, Katarína Kerekesová, Juraj Jakubisko, Robert Kirchoff a Jaro Vojtek. Dvadsaťšesť nositeľov Igrica sa na nás už pozerá z filmového či televízneho neba.

V tomto roku udeľujeme 5 cien Igric v týchto kategóriách - hraná tvorba pre kiná, filmová a televízna dokumentárna tvorba, ženský a mužský herecký výkon vo filmovom alebo televíznom diele a Igric za celoživotné dielo.

Okrem toho udelila porota aj 13 tvorivých prémie a po druhý raz aj Ceny Jána Fajnora, určené mladým tvorcom do 35 rokov. Takisto po druhýkrát sa na pódium objaví aj producent, ktorý získa neštátnu cenu. V tomto roku nebol udelený Igric, ale ani prémie v kategórii televízna dramatická tvorba, ani Igric za animovanú tvorbu.

Porota tejto významnej ceny je menovaná vyhlasovateľmi – výborom Únie slovenských televíznych tvorcov a Slovenského filmového zväzu. Tí nominujú vždy dvoch porotcov, jedno miesto v porote tradične patrí nominantovi zo Sekcie pre rozhlas, divadlo a zábavné umenie Literárneho fondu a jedného porotcu nominuje Sekcia Literárneho fondu pre film, televíziu a videotvorbu. Predseda poroty je spoločný nominant ÚSTT a SFZ.

Pár slov o soške Igrica: Symbolom ceny je stále soška od akademickej sochárky Erny Masarovičovej. Táto plastika si zachováva svoje rozmery, hmotnosť aj zloženie. Je vysoká 33,8 cm, váži 2,4 kg a je z bronzovej zliatiny (CuSn8).

Igric však nie je iba soška a diplom, ktorého výtvarný návrh je dielom Gabriely Klaučovej, ale každoročne je dotovaný Literárnym fondom finančnou odmenou vo výške 1 500 €. Držitelia tvorivých prémie dostávajú 750 €. Sekcia pre rozhlas, divadlo a zábavné umenie odmení hereckých nositeľov Igrica sumou 700 € a tých, ktorí získajú tvorivé prémie sumou 350 €.

Nedielnou súčasťou slávnostného programu je už roky aj vyhlásenie výsledkov ankety Slovenskej filmovej kritiky Klubu filmových novinárov.

A do štatistiky pridáme aj miesta konania - prvých 9 ročníkov udeľovania Igricov v rokoch 1967-1998 bolo v Bratislave, ďalších 6 ročníkov v rokoch 1999-2004 počas festivalu Art Film v Trenčianskych Tepliciach a posledných 12 ročníkov od 2006 – 2016 opäť v Bratislave.

Aj tohto roku udeľovanie cien pripravila spoločnosť ilovefilm s.r.o.

A na záver poďakovanie – udeľovanie cien Igric 2016 finančne podporil Audiovizuálny fond. Ďakujeme.

Kateřina Javorská
Únia slovenských televíznych tvorcov

AKO VZNIKLA CENA IGRIC?

V socialistickom Československu bol celý rad filmových tematických prehliadok a súťaží. Ich vyvrcholením bolo každoročné bilancovanie hranej i krátkometrážnej tvorby. No do výberu filmov a najmä do ich ocenenia zasahovalo nielen vedenie kinematografie, ale aj vyššie stranické orgány.

Už pri prvom politickom odmäku roku 1963/64 a súčasnom nástupe československej novej vlny sa **na pôde Filmového a televízneho zväzu (FITEZ)** zrodila myšlienka samostatného, nezávislého hodnotenia tvorby. Na konci roku **1966** sa myšlienka stala realizovateľnou. Spojenie so **Slovenským literárnym fondom** vytvorilo zázemie, aby boli ocenenia aj finančne dotované. Na báze národných kinematografií, slovenskej a českej. ČeFITEZ pomenoval svoju cenu Trilobit.

Ja som navrhol **názov IGRIC**. Prečo? Igric (po latinsky Jocolátor) bol stredoveký potulný spevák, herec komediant atď. Jocolátori sa regrutovali nie iba z nižších spoločenských vrstiev, ale najmä z radov nedoštudovaných kňazov, právnikov, lekárov. Ich sociálne zázemie patrí k paradoxom stredoveku, v ktorom na jednej strane vládla masová negramotnosť a na strane druhej nezamestnanosť inteligencie. Jocolátori sa delili stavovsky – ako súveká spoločnosť. Minesangri a trubadúri skladali a prednášali hrdinské i oslavné básne pre bohatých a mocných, sami boli poväčšine bohatí. Iní zasa robili dvorných bláznov, šašov a tiež sa nemali zle. Tí praví nezávislí igrici chodili pomedzi ľud, vystupovali na jarmokoch, pútnických miestach, vidieckych svadbách, v prícestných krčmách a pod. Boli muzikanti, speváci, herci, ránhojiči, zarietkavači, žongléri, kúzelníci. Ovládali deväť remesiel a tým desiatym bola bieda. Ich repertoár bol veľmi široký: prinášali správy i poznatky zo sveta, senzácie i poučenia, boli tvorcami stredovekej smiechovej kultúry – vymýšľali texty, gagy, scénické realizácie – skladali a spievali žartovné, náboženské, hrdinské i baladické piesne, scenáristicky, dramaturgicky, herecky i režijne sa zúčastňovali veľkolepých stredovekých mystérií atď., atď.

Môj návrh bol prostredníctvom SloFITEZu prijatý. Osobitne ho podporil Stano Barabáš, jeho podpredseda, ktorý mal na starosti prípravu podujatia. S tajomníkom SloFITEZu Jánom Szelepčényim sme navštívili akademickú sochárku **Ernu Masarovičovú** a dohodli s ňou vecný symbol ceny. Opísal som jej atribúty stredovekého igrice, ona mala vtedy vyhotovenú sériu komorných plastík: sochárskych alegórií múz a tuším sošku Hudba modifikovala do tejto podoby.

Prvé udeľovanie sa konalo v roku 1967. Zúčastnil sa ho čestný predseda FITEZu, národný umelec Martin Frič. Ocenenia Igric sa udeľovali ešte v rokoch 1968, 1969.

V prúde týchto filmových udalostí bol aj 21. august 1968 a jeho internacionálna "pomoc". FITEZ bol jednou (možno aj jedinou) organizáciou, ktorá súhlas s "pomocou" nevyslovila a nepodpísala. V dôsledku toho bol ako protispoločenská a protisocialistická organizácia príkazom federálneho Ministerstva vnútra zrušený a všetky jeho aktivity boli zakázané. Členovia predsedníctva, ktorí o stanovisku svojej organizácie jednomyseľne rozhodli, "dočasne" nesmeli byť prijatí za členov novo konštituovaného Zväzu dramatických umelcov. FITEZ a Igric boli teda koncom roku 1969 z príkazu ministra vnútra, ako najkompetentnejšieho v oblasti kultúry, "zavesené na klinec". **FITEZ bol 7.1.1970 vylúčený** z Národnej fronty a tým na dvadsať rokov zakázaný a udeľovanie Igricov zrušené.

Slovenský filmový zväz sa pri svojom konštituovaní roku 1990 prihlásil k dedičstvu FITEZu a bolo teda logické, **že 31.1.1993 obnovil aj udeľovanie ceny Igric.**

Treba len vysloviť želanie, aby Igric naďalej naplňal svoj pôvodný cieľ: hodnotiť dosiahnuté výsledky, stanovovať kritériá hodnôt, vytyčovať budúce smerovanie filmovej a televíznej tvorby.

Martin Slivka, 2000

NOSITELIA CENY IGRIC 1967 - 2016

125 Igricov - 99 tvorcov a hercov - 101 filmov

(v abecednom poradí - počet Igricov)

- † Balgha Peter
- Barabáš Pavol
- † Barabáš Stanislav
- Bárdos Judit
- † Bednár Alfonz
- † Biath Tibor
- Bohinská Biba
- Brachtl Ivo
- Clontz Soňa
- Czuczor Noël
- Čengel Solčanská Mariana
- Čermáková Uličná Soňa
- Diosi Tina
- Dolná Gabriela
- Dudešek Jan
- Đuriš Ján – 2
- Furková Zita
- Hanák Dušan – 2
- † Hanúsek Alojz
- † Hollý Martin – 2
- Horňák Vido
- Hudec Dušan
- † Chudík Ladislav
- Jakubisko Juraj – 3
- Juríček Tomáš
- Kaboš Ladislav
- † Kamenický Štefan
- Kerekes Peter
- Kerekesová Katarína – 3
- Kirchhoff Robert – 3
- Korec Pavol
- Kostelný Ľuboš
- Kozuch Joanna
- Kraus Laco
- † Kubal Viktor
- Kukura Juraj
- Kupkovič Ladislav
- Lasica Milan
- Laučíková-Zajacová Ivana – 2
- Leščák Marek
- Liová Zuzana
- † Liška Zdeněk
- Luther Igor
- Majeský Marek
- Marenčin Albert
- Mauréry Zuzana – 2
- † Mikulík Pavol
- Mináč Matej
- Mital' Jozef
- Mokos Attila
- Norisová Soňa
- Nvota Juraj – 2
- Ostrochovský Ivan
- Párnický Stanislav
- Poláček Marek
- † Polónyi Viliam
- Prikler Mátyás
- Puškáš Jozef
- Radeva Táňa
- Rjachovský Roman
- † Rosinec Vincent
- Rudavský Ondrej
- Siváková Laura
- † Skřípský Karol – 2
- † Slivka Martin – 3
- Slovák Marián
- Slovenská Jana
- Snopek Martin
- † Solan Peter
- Strelinger Alexander
- Struss Michal
- Suchý Mišo
- † Sýkora Pavol
- Šzomolányi Stanislav
- Šággy Oskar
- Šebestová Ivana
- Šima Boris
- Šimončíč Dodo
- Škop Marko – 2
- Štepka Stanislav – 2
- Štrba Martin
- Šulík Martin – 4
- Šveda Róbert
- † Tatarka Dominik
- † Teren Ivan
- Tóbiás Szidi
- Trančík Dušan – 2
- † Truhlář Břetislav
- † Uher Štefan – 2
- † Ursiny Dežo
- † Valach Gustáv
- Vášáryová Emília – 2
- Vídenská Natália
- † Vichta Tibor
- Višňovský Pavol
- † Vlach Jindro
- Vlach Zdeno
- Vojtek Jaroslav – 3
- † Zeljenka Iľja – 2

FILMY OCENENÉ IGRICOM 1967 – 2016

(v zátvorke je rok, kedy bol Igric udelený, KF = krátky film, ocenený tvorca, za čo)

- Analógia** (1967) - dokument, KF - Dušan Hanák - réžia
Bathory (2009) - Juraj Jakubisko - výtvarná koncepcia filmu
Cesta (1967) - dokument, KF - Oskar Šággy - kamera
Colette (2014) - Zuzana Mauréry - ex aequo za ženský herecký výkon
Času je málo a voda stúpa (1998) - dokument - Ivo Brachtl, Dežo Ursiny - scenár, réžia, kamera, zvuk, strih
Čistič (2016) - Noël Czuczor - za mužský herecký výkon
Človečina (2005,TV) - Stanislav Štepka - autorstvo filmu, za mužský herecký výkon
Čo rozprávala teta srna (2002, TV seriál) - dokument Jindro a Zdeno Vlachovi - réžia, kamera
Ďakujem, dobre (2014) - Zuzana Mauréry - ex aequo za ženský herecký výkon
Dlhá krátka noc (2004,TV) - Szidi Tobias - za ženský herecký výkon
Démoni (2008) - Róbert Šveda - scenár, réžia
Dom (2012) - Zuzana Liová - scenár, réžia, Judit Bárdos - za ženský herecký výkon
Drak sa vracia (1968) - Ilja Zeljenka - hudba
Ďalšie dejstvo - Következő felvonás (2007, VŠMU) - Mátyás Prikler - réžia
Dušičky seniorov (2013, TV) - televízna dramatická tvorba - z cyklu Filmovedky - Jozef Puškáš –
námet a scenár
Eva Nová (2016) - hraný film - Marko Škop, (Emília Vášáryová – za ženský herecký výkon)
Exponáty alebo príbehy z kaštieľa (2013) - dokument - Pavol Korec – réžia
Fongopolis (2015) - animovaný film - Joanna Kozuch - scenár, réžia, animácia
Fotografovanie obyvateľov domu (1969) - dokument, KF - Dušan Trančík - réžia
Hej, Slováci! (2003) - dokument - Robert Kirchhoff - réžia
Home Movie (2004) - dokument, KF - Mišo Suchý - réžia
Hranica (2010) - dokument - Jaroslav Vojtek - námet, scenár, réžia
Chyťte ho! (2009) - animovaný film, KF - Boris Šíma - réžia
Ikony (1967) - dokument, KF - Martin Slivka - réžia
Ilja (2011) - dokument, KF - Ivan Ostrochovský - réžia
Impresia (1967) - dokument, KF - Dušan Hanák - réžia
Iné svety (2007) - dokument - Marko Škop - scenár, réžia
Kandidát (2014) - Tomáš Juríček - kamera, Marek Majeský - za mužský herecký výkon
Kamene (2011) - animovaný film - Katarína Kerekesová - réžia
Kauza Cervanová (2014) - dokument - Robert Kirchhoff - réžia
Kláštorská (2012) - dokument - Marek Poláček - réžia
Klietka (2001,TV) - Stanislav Párnický - réžia, Emília Vášáryová – za ženský herecký výkon
Koliesko (1967) - Vincent Rosinec - kamera
Krajinka (2001) - Martin Šulík - réžia
Kristove roky (1968) - Juraj Jakubisko - réžia+kamera, Igor Luther - kamera
Krotká (1969, TV) - Stanislav Barabáš - réžia, Zdeněk Liška - hudba
Kruté radosti (2003) - Juraj Nvota - réžia
Ladomírske morytáty a legendy (1999) - dokument - Peter Kerekes - scenár, réžia
Legenda o Lietajúcom Cypriánovi (2011) - Mariana Čengel Solčanská - réžia
Lepší život (2000) - dokument, KF - Natália Vídenská - scenár, réžia
Martin Slivka - muž, ktorý sadil stromy (2008) - dokument - Martin Šulík - réžia
Mašinka (1968) - dokument, KF - Karol Skřipský - scenár, réžia, kamera
Mať tak o koliesko viac (2012, animovaný TV seriál) - Ivan Popovič, Dávid Popovič –
námet, scenár
Mesiac (2013) - animovaná tvorba - Ondrej Rudavský - scenár, réžia, kamera, animácia
Mesto tieňov (2009, TV seriál) - Pavol Višňovský - za mužský herecký výkon
Miluj bližneho svojho (2005) - dokument - Dušan Hudec - autorstvo filmu
Mimi a Liza I-VII. (2014) – anim. seriál - Katarína Kerekesová - námet, réžia, výtvarné stvárnenie

Moderná architektúra Slovenska (2009) - dokument - Ladislav Kaboš - réžia
Most (1993, TV) - Laco Kraus - kamera
Muzika (2008) - Juraj Nvota - réžia, Ľuboš Kostelný – za mužský herecký výkon
My zdes (2006) - dokument - Jaro Vojtek - scenár, réžia, kamera
Na konci hry (2003, TV) - Pavol Mikulík - za mužský herecký výkon
Nedodržaný sľub (2009) - Ján Ďuriš - kamera
Nazdravíčko! (2006) - animovaný film, KF - Ivana Zajacová, Jozef Mital' - réžia
Neverné hry (2004) - Tina Diosi - námet, scenár
Obhliadka (2011, TV) - cyklus Filmoviedky - Gabriela Dolná - za ženský herecký výkon
Odchádza človek (1969) - dokument, KF - Martin Slivka - scenár, réžia
Ohnivé rieky (1967) - dokument, KF - Ilja Zeljenka - hudba
Optimista (2009) - dokument - Dušan Trančík - réžia
Panna zázračnica (1967) - Štefan Uher - réžia, Dominik Tatarka - scenár, Ilja Zeljenka - hudba
Papierové hlavy (1997) - dokument - Dušan Hanák - scenár, réžia
Para nad riekou (2015) – dokument - Róbert Kirchhoff - réžia
Peklo (1968) - dokument, KF - Alexander Strelinger - kamera
Piesok do očí (1968) - dokument, KF - Alexander Strelinger - kamera
Pokoj v duši (2010) - Attila Mokos – za mužský herecký výkon
Pôvod sveta (2003) - animovaný film, KF - Katarína Kerekesová - réžia
Posledný autobus (2012) - animovaný film - Martin Snopek, Ivana Laučíková - réžia
Priateľstvá padajúceho lístia (1998, TV) - Zita Furková - za ženský herecký výkon
Prišiel k nám Old Shatterhand (1967) - dokument, KF - Dušan Hanák - réžia
Rukojemník (2015) - Milan Lasica - za mužský herecký výkon
Quartétto (2003) - Laura Siváková - réžia
Samota (2002, ČR) - Dodo Šimončič - kamera
7 dní hriechov (2013) - hraný film pre kiná - Ján Ďuriš - kamera
Sená na Doščanke (1968) - dokument, KF - Karol Skřípský - scenár, réžia, kamera
Sila ľudskosti (2002) - dokument - Matej Mináč - réžia
Slniečny štát (2006) - Marek Leščák, Martin Šulík - scenár
Steblá trávy (2004) - animovaný film, KF - Jana Slovenská - réžia
Strašiak Matej (1968, TV seriál) - Jan Dudešek - réžia
Sudca a jeho kat (1967, TV) - Martin Hollý - réžia
Svätý experiment (1969, TV) - Gustáv Valach - herecký výkon
Štyri (2008) - animovaný film, KF - Ivana Šebestová - scenár, réžia, animácia
Štyri dni Ľudovíta Čonku (1968) - dokument, KF - Karol Skřípský - scenár, réžia, kamera
Tajomné Mamberamo (2001) - dokument - Pavol Barabáš - réžia, kamera
Tajné životy (2015, TV) - televízny seriál - Zuzana Mauréry - za ženský herecký výkon,
 Biba Bohinská, Naďa Clontz, Soňa Čermáková Uličná - za scenár televízneho seriálu
Tak ďaleko, tak blízko (2015) - Jaro Vojtek - za scenár a réžiu
Tango pre medveďa (1967) - Viliam Polónyi – za mužský herecký výkon
Ticho (2006, TV) - Táňa Radeva - za ženský herecký výkon
Tri dcéry (1968) - Alfonz Bednár - námet, scenár
Univerziáda (1967, TV súťažný seriál) - Břetislav Truhlář - námet, scenár
V kocke (2000) - animovaný film, KF - Michal Struss - scenár, réžia
V tieni (2013) - ženský herecký výkon - Soňa Norisová - herecký výkon
Vlado, Jojo, Marienka, starý otec (1967) - dokument, KF - Pavol Sýkora - scenár
Voľnomyšlienkar (2002, TV) - Juraj Kukura - za mužský herecký výkon
Záhrada (1993) - Martin Šulík - réžia
Záchranári (2004, TV seriál) - Martin Štrba - kamera
Zakliata dolina (1967) - dokument, KF - Štefan Köszeghy-Kamenický - réžia, Oskar Šággy – kamera
Zbehovia (1968) - Juraj Jakubisko - réžia, kamera
Zbehovia a pútnici (1969) - Juraj Jakubisko - scenár, réžia, kamera
Zradení (2013, TV) - z cyklu Filmoviedky - Marián Slovák - za mužský herecký výkon

KTO BOL JÁN FAJNOR?

Ján Fajnor (narodený 14. januára 1941 v Brezovej pod Bradlom - zosnulý 22. februára 2005 v Bratislave) bol scenárista a režisér dokumentárnych filmov.

Pôsobil najmä v Slovenskej televízii, kde začínal v roku 1961 vo vysielaní pre deti a mládež s obľúbeným magazínom *Lastovička*. Kľúčovou bola spolupráca s Elom Havettom na kultúrnom magazíne *Ráďte vstúpiť*, ktorý budoval dobové kinematografické povedomie, keďže prinášal aktuality z diania vo filmovej tvorbe a profily tvorcov. V roku 1977 získala táto relácia hlavnú cenu na festivale *Prix Danube Bratislava*, ale pár mesiacov po udelení ceny ju zakázali priamo na príkaz riaditeľa Československej televízie.

Doménou jeho televíznej tvorby sa stali predovšetkým dokumentárne portréty osobností slovenského kultúrneho života. Jeho tvorivá metóda sa výrazne odlišuje od autorov filmov pre kiná. Fajnorove snímky sú postavené na slove, monológovi a na výraznej a mnohvrstevnatej osobnosti. Neobmedzoval sa na 15 až 20-minútové filmy, nakrúcal 50 až 60-minútové snímky. Pred kameru si pozýval najmä ľudí niečím netypických, vyhranených, s bohatým duchovným rozmerom. Fajnorovi sa darilo vnuknúť svojim snímkam nadčasovú polohu, napr. v televíznom dokumente *Sen - jama vo mne* o spisovateľovi Rudolfovi Slobodovi. Vo filme *Život je len divanie* sa mu podarilo preniknúť do tvorivého zákulisia Vladimíra Kompánka, výrazného predstaviteľa slovenského sochárstva a maliarstva druhej polovice 20. storočia. Objektom jeho dokumentu *Košatý strom plný pozorných očí* z roku 1988 sa stal český spisovateľ európskeho formátu Bohumil Hrabal.

Začiatkom osemdesiatych rokov realizoval cyklus *Pokusy*, v ktorých sa snažil o netradičný pohľad na osobnosti slovenského kultúrneho života. Patrí k nim napríklad *Pokus o Vladimíra Mináča* (1982) či *Pokus o Blahoslava Hečku* (1983). Počas nakrúcania sa kamera nepohla z miesta, zaberala záhradu a v pozadí dom. Napriek výrazovej askéze prostredia vytvoril Fajnor strhujúci portrét osobnosti, pričom formálne obmedzenie vyzdvihlo fascinujúci komentár a myšlienky protagonistu. Ďalším portrétom potvrdzujúcim silu Fajnorovej poetiky je snímka *Blízko je tak ďaleko* z roku z roku 1986, v ktorom herečka Naďa Hejná rozpráva na Národnom cintoríne v Martine anekdoty a historiky mnohých osobností slovenskej kultúry. Prostredníctvom spomienok na jednotlivcov sa vrstvi výpoveď o národe. Fajnor v tomto dokumente volí lyrickú štylizáciu, ktorá podporovala atmosféru spomienok a hľadania v pamäti.

K mimoriadnym dielam patrí aj *Pokus o útek* z roku 1983 o slepeckom páre. Svoju poetiku založenú na slove opustil v dokumente *Labyrint sveta* (1983) o rovnomennom predstavení brnianskeho Divadla na provázku. Zo správy o inscenácii realizovanej v spustnutých priemyselných priestoroch vytvoril pomocou obrazu posolstvo o samote, agresivite a snoch.

Posledným dokumentom, ktorý nakrútil, je *Allegro ma non mortale* z roku 1999. Jeho dvorným kameramanom a najbližším spolupracovníkom bol Richard Krivda.

Výberová filmografia:

Lastovička (1961) , Ráďte vstúpiť (1974), Vykopem studňu do Austrálie (1980), Horiaca rieka (1980), Záhrada (1981), Pokus o Bohoslava Hečku (1982), Pokus o Vladimíra Mináča (1982), Pokus o útek (1983), Labyrint sveta (1983) - Divadlo na provázku Brno, Nehrá orchester ČST (1985), Blízko je tak ďaleko (1986) - Naďa Hejná, Sen - jama vo mne (1987) - Rudolf Svoboda, Allegro ma non mortale (1999), Košatý strom plný pozorných očí (1988), Akí sme (1989), GEN - Galerie elity národa (1993), Život je len legenda, - Vladimír Kompánek, Človek uprostred (1995), Portrét (1997), Ja nie som Šuko (1999), Allegro ma non mortale (1999)

**PROTOKOL O UDELENÍ
24. CIEN SLOVENSKEJ FILMOVEJ KRITIKY
ZA TVORIVÉ VÝKONY V ROKU 2015**

Anketa členov Klubu filmových novinárov (hlasovalo 39 novinárov)

SLOVENSKÝ CELOVEČERNÝ HRANÝ ALEBO ANIMOVANÝ, AJ KOPRODUKČNÝ, FILM
PRE KINÁ, KTORÝ MAL PREMIÉRU V SLOVENSKÝCH KINÁCH V ROKU 2015

Eva Nová - SR/ČR - 2015 (r. Marko Škop - ASFK)

SLOVENSKÝ CELOVEČERNÝ, AJ KOPRODUKČNÝ, DOKUMENTÁRNY FILM PRE KINÁ,
KTORÝ MAL PREMIÉRU V SLOVENSKÝCH KINÁCH V ROKU 2015

Tak ďaleko, tak blízko - SR - 2014 (r. Jaro Vojtek - Itafilm)

FILMOVÁ KRITIKA A PUBLICISTIKA

Cenu za publikačnú filmovú činnosť a audiovizuálne aktivity získal

Béla Tallósi - redaktor kultúry, výrazne sa venuje filmu v denníku Új Szó.

NAJLEPŠÍ ZAHRANIČNÝ FILM V SLOVENSKÝCH KINÁCH V ROKU 2015
Mladost' (Taliansko/Francúzsko/Švajčiarsko/V. Británia, 2015, r. Paolo Sorrentino)

DISTRIBUČNÁ SPOLOČNOSŤ, KTORÁ UVIEDLA DO KÍN NAJLEPŠÍ ZAHRANIČNÝ FILM
V ROKU 2015

Asociácia slovenských filmových klubov (ASFK) - film Mladost'

V Bratislave 22.09. 2016

Výbor Klubu filmových novinárov

Ceny udelené 22.09. 2016 - Divadlo Malá scéna STU Bratislava

PREHLIADKA VÍŤAZNÝCH FILMOV

Na podujatie je vstup voľný

23. september 2016

Divadlo Malá scéna STU Bratislava, Dostojevského rad 7

Program

18.00 hod. – Braček Jelenček - Prémia - Zuzana Žiaková - animovaný film - 12 min.

18.15 hod. – Martin Burlas - Prémia - Marek Šulík - dokument – 24 min.

18.40 hod. – Para nad riekou - Igric - Róbert Kirchhoff - dokument - 86 min.

20.10 hod. – Eva Nová - Igric - Marko Škop - hraný film pre kiná - 106 min.

Udeľovanie Igricov v roku 2016 finančne podporil AVF

Organizátori podujatia:
Slovenský filmový zväz
Únia slovenských televíznych tvorcov
Literárny fond
Klub filmových novinárov
Divadlo Malá scéna STU
ilovefilm s.r.o

**Bulletin 27. Igric 2016 a
24. Ceny slovenskej filmovej kritiky**
Zostavila: Kateřina Javorská
Výtvarný návrh obálky: Andrej Čanecký
Grafika: Gabriela Klaučová
Vydal: ilovefilm s.r.o
22.09.2016, 150 ks

